

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 4.2.2025

č. j. MSP-80/2025-OSV-OSV/3

Počet listů: 4

R o z h o d n u t í

Ministerstvo spravedlnosti ČR (dále jen „nadřízený orgán“) jako nadřízený orgán podle ust. § 16a odst. 4 ve spojení s ust. § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **rozhodlo o stížnosti** pana [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED] (dále jen „žadatel“), ze dne 17. 1. 2025, **na postup Městského soudu v Praze** při vyřizování žádosti o informace podané žadatelem dne 13. 12. 2024, **t a k t o :**

Podle ust. § 16a odst. 7 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **se výše úhrady**, kterou Městský soud v Praze požaduje v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace podané žadatelem dne 13. 12. 2024 a požadující „anonymizovanou první polovinu rozhodnutí Městského soudu v Praze vydaného 3. 9. 2024 ve věci vedené pod sp. zn. 40 T 2/2020“ **po t v r z u j e** a stížnost žadatele se **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

- 1 Žadatel dne 13. 12. 2024 doručil Městskému soudu v Praze (dále jen „orgán prvního stupně“) žádost o informaci ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), požadující: „anonymizovanou první polovinu rozhodnutí Městského soudu v Praze vydaného 3. 9. 2024 ve věci vedené pod sp. zn. 40 T 2/2020“.

- 2 Orgán prvního stupně žadateli v předmětné záležitosti zaslal sdělení č.j. Si 4825/2024-5 ze dne 27. 12. 2024, kterým žadatele s odkazem na ust. § 17 InfZ vyzval k uhrazení částky ve výši 770 Kč. Orgán prvního stupně dále odkázal na sazebník úhrad za poskytování informací podle InfZ a sdělil žadateli způsob výpočtu požadované úhrady.
- 3 Orgán prvního stupně konstatoval, že vyžádané rozhodnutí tohoto soudu – první polovina čítá celkem 77 stran textu. Dále žadateli sdělil, že v požadovaném dokumentu musí být manuálně anonymizované údaje, jejichž zveřejnění by bylo v rozporu s ust. § 8a InfZ, který stanoví, *že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje poskytne povinný subjekt jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.*
- 4 Orgán prvního stupně žadatele vyzval k úhradě nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, přičemž uvedl, že na zkušebním snímku 10 stran z vyžádaného rozhodnutí zjistil, že zpracování jednotlivé strany textu představuje minimálně 3 minuty práce jedné osoby. Na zpracování předmětných 77 stran by tak, dle reprezentativního vzorku, bylo nutno vynaložit dle kvalifikovaného odhadu minimálně 231 minut práce, což dle orgánu prvního stupně představuje mimořádně rozsáhlou práci, s níž zákon pojí finanční úhradu. Zároveň orgán prvního stupně konstatoval, že dle platného sazebníku úhrad za poskytování informací činí výše úhrady za každou hodinu práce jednoho pracovníka 200 Kč. Celkovou částku tedy orgán prvního stupně stanovil jako součin předpokládaného rozsahu práce (231 minut, tj. 3,85 hodin) a částky 200 Kč, přičemž dospěl k požadované částce 770 Kč.
- 5 Orgán prvního stupně rovněž žadatele poučil, že poskytnutí požadovaných informací je podmíněno zaplacením požadované úhrady a pokud nebude uvedená částka zaplacená do 60 dnů ode dne jejího oznámení, bude žádost o poskytnutí informací odložena.
- 6 Dne 17. 1. 2025 byla orgánu prvního stupně doručena stížnost žadatele dle ust. § 16a odst. 1 písm. d) InfZ. Žadatel namítá, že dle ustálené judikatury se za mimořádně rozsáhlé vyhledávání považuje činnost trvající více než 4 hodiny.
- 7 Orgán prvního stupně setrval na svém požadavku úhrady nákladů a dne 27. 1. 2025 předložil žadatelovu stížnost spolu se spisovým materiálem Si 4825/2024 k rozhodnutí nadřízenému orgánu.

II.

Posouzení stížnosti

- 8 Stížnost je včasná a byla podána oprávněnou osobou. Dle jejího obsahu se jedná o stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle ust. § 16a odst. 1 písm. d) InfZ.
- 9 Nadřízený orgán přezkoumal postup orgánu prvního stupně při vyřizování žádosti dle ust. § 16a odst. 7 InfZ a soulad napadeného oznámení o požadované úhradě a dospěl k závěru, že **stížnost není důvodná.**

Právní rámec

- 10 Dle ust. § 16a odst. 1 písm. d) InfZ platí, že stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle ust. § 17 odst. 3 InfZ nebo s výší odměny podle ust. § 14a odst. 2 infZ, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.
- 11 Dle ust. § 17 odst. 1 InfZ jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.
- 12 Dle ust. § 17 odst. 3 a 4 InfZ platí, že bude-li povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informací stížnost podle ust. § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odst. 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.
- 13 Poskytnutí informace podle ust. § 17 odst. 3 InfZ je dle ust. § 17 odst. 5 InfZ podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady tato lhůta neběží.
- 14 Dle ust. § 5 odst. 1 písm. e) InfZ je povinný subjekt povinen zveřejnit sazebník úhrad nákladů za poskytování informací. Podle ust. § 3 nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle InfZ platí, že povinný subjekt v sazebníku úhrad nákladů za poskytování informací (dále jen „sazebník“) stanoví vždy sazby, na jejichž základě určuje výši úhrady. Sazby v sazebníku jsou stanoveny na základě aktuálních nákladů a odhadu jejich vývoje v příslušném účetním období podle platných účetních zásad.

Aplikace na předmětný případ

- 15 Orgán prvního stupně výzvou ze dne 27. 12. 2024 žadateli oznámil, že v souvislosti s poskytnutím požadované informace bude vyžadovat úhradu nákladů ve výši 770 Kč a dále popsal způsob, jakým byla výše úhrady vyčíslena. Součástí oznámení bylo i příslušné poučení. Nadřízený orgán konstatuje, že orgán prvního stupně žadateli sdělil, že při stanovení výsledné částky vycházel ze sazebníku úhrad nákladů za poskytování informací (Instrukce Ministerstva spravedlnosti č.j. 286/2011-OT-OSV), kterou se stanoví sazebník úhrad za poskytování informací podle InfZ).
- 16 Nadřízený orgán připomíná svůj již dlouhodobě zastávaný názor, že pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací není v InfZ vymezen, a proto hodnocení, zda se o mimořádně rozsáhlé vyhledávání skutečně jedná, vždy závisí na okolnostech konkrétního případu. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání se bude jednat tehdy, jestliže vyřizování žádosti bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem. Takovou situaci pak může být

ta, kdy zaměstnanci pověření vyřízením žádosti budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledávání informací a vyřizování žádosti (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JIROVEC, Tomáš: *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016. ISBN 978-80-7400-273-1, s. 1020).

- 17 Nadřízený orgán také odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu zabývající se úhradou nákladů spojených s anonymizací poskytovaných informací, a sice na rozsudek č. j. 5 As 76/2014-23 ze dne 31. 7. 2014. V něm Nejvyšší správní soud uvedl, že přítomnost chráněných údajů nelze v žádném ze soudních rozhodnutí předem vyloučit a že je tedy v každém případě třeba tato rozhodnutí důkladně projít (pročíst) a identifikovat ty případné údaje, které poskytnuty být nemohou a které tedy mají být v poskytnutých kopiích anonymizovány, respektive znečitelněny. Tuto činnost, která může být v případě delších soudních rozhodnutí čítajících desítky stran značně časově náročná, tedy musí pracovníci povinného subjektu vykonat v každém případě, a to i tehdy, pokud nakonec po této kontrole požadovaných soudních rozhodnutí vyjde najevo, že žádné takové údaje, které by měly být znečitelněny, neobsahují. Úhrada za takovou kontrolu požadovaná v případě zvláště rozsáhlých soudních rozhodnutí tudíž musí být podle názoru Nejvyššího správního soudu, neuspěje-li žadatel v plném rozsahu se stížností proti této úhradě u nadřízeného orgánu, nejprve zaplacená, aby z provedené kontroly teprve vyplynulo, zda a případně v jakém rozsahu je nutné poskytnutí informací obsažených v požadovaných soudních rozhodnutích odeprít a vydat o tom rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti.
- 18 S ohledem na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu tak lze uzavřít, že získání soudních rozhodnutí je v zásadě nerozlučně spjato s jejich anonymizací, k níž proto budou povinné subjekty přistupovat pravidelně, aniž by se jednalo o nestandardní postup. Podle nadřízeného orgánu je totiž třeba si uvědomit, že dotázaný soud musí tuto činnost vykonat v zásadě vždy, kdy jsou předmětem žádosti jakákoliv jím či jiným soudem vydaná rozhodnutí. Nadřízený orgán má za to, že právě v důsledku této činnosti pak může být poskytnutí požadovaných rozhodnutí podmíněno mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací. Je tedy zřejmé, že znečitelnění chráněných údajů obsažených v dokumentech požadovaných po povinném subjektu na základě žádosti o informace je zákonnou povinností vyplývající přímo z InfZ. Pouze pro úplnost nadřízený orgán připomíná, že právě tento pohled na povahu nákladů vzniklých povinnému subjektu v souvislosti s anonymizací poskytovaných informací v recentní judikatuře správních soudů převažuje (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 63/2020-18 ze dne 24. 6. 2020).
- 19 Nadřízený orgán již výše připomněl názor Nejvyššího správního soudu, podle něhož může být za mimořádně rozsáhlé vyhledávání označena činnost spočívající v anonymizování delších soudních rozhodnutí čítajících desítky stran textu. V nyní posuzovaném případě se jedná o projití 77 stran rozhodnutí. Nadřízený orgán má tudíž za to, že vyřízení žadatelovy žádosti spočívá i v poměrech dotázaného soudu v poměrně náročné činnosti, kdy pověřený zaměstnanec povinného subjektu musí velmi pečlivě pročíst 77 stran textu, v nich vyhledat ty informace, na které se vztahuje zákonem upravená ochrana, a tyto pak znečitelnit.
- 20 Orgán prvního stupně ve své výzvě ze dne 27. 12. 2024 stanovil délku práce potřebné k vyřízení žadatelovy žádosti na 231 minut. K tomu uvedl, že na zkušebním vzorku 10 stran z vyžádaného rozhodnutí zjistil, že zpracování jedné strany textu představuje minimálně 3 minuty práce. Na projití předmětných 77 stran by tak, dle reprezentativního vzorku, bylo nutno vynaložit dle

kvalifikovaného odhadu minimálně 231 minut práce jedné osoby, což dle orgánu prvního stupně představuje mimořádně rozsáhlou práci, s níž zákon pojí finanční úhradu.

- 21 Nadřízený orgán takto stanovenou délku práce nutné k zpracování jedné strany textu považuje za přiměřenou danému typu řízení. Nadřízený orgán si je současně vědom, že povinný subjekt je oprávněn požadovat pouze takové náklady, které mu skutečně vznikly. Nicméně v případě rozsáhlých žádostí o informace, v nichž žadatelé požadují poskytnutí informací čítajících desítky stran, tak jako je tomu v nyní posuzovaném případě, lze připustit stanovení výše úhrady též extrapolací na základě průměrné délky práce a celkového počtu případů. Zjistil-li dotázaný povinný subjekt, že je schopen zpracovat jednu stranu textu za tři minuty, jedná se o údaj založený na skutečně provedeném kvalifikovaném odhadu a z pohledu nadřízeného orgánu za údaj věrohodný. V případě rozsáhlých textů totiž nelze po povinném subjektu spravedlivě požadovat, aby se po dobu několika hodin zabýval přípravou požadovaných informací s tím rizikem, že žadatel vyžádanou úhradu nakonec nezaplatí. Tento názor ostatně potvrdil například Krajský soud v Praze ve svém rozsudku č. j. 45 A 32/2015-45 ze dne 13. 10. 2016.
- 22 Orgán prvního stupně ve své výzvě ze dne 27. 12. 2024 stanovil délku práce potřebné k vyřízení žadatelovy žádosti na 231 minut a to na tak, že provedl zkusmo výpočet požadovaných informací u zpracování 10 stran vyžádaného rozhodnutí, což činilo 3 minuty činnosti na jednu stranu textu. Orgán prvního stupně na základě kvalifikovaného odhadu určil, že na vyhledání požadovaných informací ve vztahu k celkovému počtu 77 stran textu by musel vynaložit časovou dotaci ve výši 231 minut. Nadřízený orgán takto stanovenou délku práce nutnou k poskytnutí požadovaných informací považuje za přiměřenou. Zjistil-li dotázaný povinný subjekt, že je schopen zpracovat výše požadované informace k jedné straně textu při zohlednění časové dotace 3 minuty práce za každou jednotlivou stranu textu, jedná se o údaj založený na skutečně provedeném kvalifikovaném odhadu a z pohledu nadřízeného orgánu za údaj věrohodný.
- 23 Nadřízený orgán tedy uzavírá, že z výzvy orgánu prvního stupně vyplývá, že při stanovení výše úhrady vycházel ze skutečného počtu stran rozhodnutí, ke kterému žadatelova žádost směřuje. Dalším faktorem při stanovení výše úhrady byla skutečnost, že zpracování jedné strany textu představuje minimálně 3 minuty práce. To pak s ohledem na celkový objem žadatelem požadovaných informací představuje 231 minut práce. Podle názoru nadřízeného orgánu lze takové vyhledávání považovat za mimořádně rozsáhlé, a proto se s postupem orgánu prvního stupně, stejně jako se způsobem stanovení výše úhrady ztotožňuje a potvrzuje je.
- 24 K žadatelovu konstatování, že „dle ustálené judikatury se za mimořádně rozsáhlé vyhledávání považuje činnost trvající více než 4 hodiny“ nadřízený orgán uvádí, že každé rozhodnutí před jeho poskytnutím veřejnosti je třeba pečlivě pročíst a identifikovat případné údaje, kterou nemohou být poskytnuty a musí být anonymizovány. V daném případě jde o 3,85 hodin práce jednoho zaměstnance, a není možno na danou věc nahlížet tak, jako by šlo o nic mimořádného. Nadto se žadatel domáhá poskytnutí první poloviny jím již dříve požadovaného rozhodnutí, kdy se v totožné věci obrátil na povinný subjekt dne 3. 9. 2024, kdy požádal o zaslání kopie rozhodnutí Městského soudu v Praze ve věci vedené pod sp. zn. 40 T 2/2020. Žadateli bylo dne 3. 10. 2024 zasláno oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací (č. j. Si 3179/2024-4), které nerozporoval ani na něj dále nereagoval, přičemž požadovaná částka uhrazena nebyla. Nadřízený orgán má za to, že by nemělo být možno pravidla zpoplatňování obcházet tím, že původní žádost žadatel „rozpůlí“ v očekávání, že se tzv. vejde do nezpoplatněného stropu.

- 25 V kontextu žádosti lze odkázat na doktrinální výklad, k němuž dospěli autoři komentáře k informačnímu zákonu: „[i]nterpretačně obtížnější je problém ochrany povinných subjektů před zjevným obcházením povinnosti úhrady nákladů za poskytnutí informací některými žadateli (nejčastěji nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací). Tito žadatelé ve snaze vyhnout se takové úhradě přistupují ke „štěpení“ žádostí o poskytnutí informací tak, aby se v případě každé jednotlivé žádosti nemohlo jednat o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, avšak posuzováno v souhrnu by vyřízení všech věcně souvisejících žádostí podmínku pro mimořádně rozsáhlé vyhledání informací splňovalo. Jiným příkladem je postup, při němž žadatel po oznámení výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací úhradu neprovede, povinný subjekt žádost dle § 17 odst. 5 odloží a tento žadatel, případně jiná „spřízněná“ osoba, následně požádá o poskytnutí totožných informací s tím, že úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací nelze požadovat, neboť dané informace již byly ke dni podání žádosti vyhledány a tedy i shromážděny. Především se domníváme, že „štěpení“ žádostí lze považovat pro účely úhrady nákladů za jednu žádost a požadavek úhrady uplatnit v souhrnu (jsou-li žádosti podány současně; pokud nikoli a žádosti jsou podávány postupně po „15denních“ intervalech, pak by bylo možné, jedná-li se skutečně o zjevné obcházení § 17, připustit i postupné „nasčítávání“ vynaložených nákladů a jejich následné uplatnění jako celku). Ve druhém popsaném případě je nutné dovodit, že z hlediska úhrady je informace „vyhledána“ až v okamžiku, kdy byly náklady vynaložené na toto její vyhledání zcela zaplacený. Pokud tak žadatel k první podané žádosti neučinil, tyto náklady jsou stále neuhrazené, a tedy informace nelze považovat z hlediska úhrady nákladů za vyhledané (v případě odložení žádosti pro nezaplacení úhrady nedochází k poskytnutí informace a ani z hlediska § 5 odst. 3 na takové informace nelze pohlížet jako na informace poskytnuté na žádost). I vůči tomuto dalšímu žadateli je pak možné dosud neuhrazené náklady požadovat. Popsaným postupem přitom nedochází k zásahu do práva na informace, protože je to žadatel, kdo procesní rozměr tohoto práva obchází, a takovému zneužití práva tedy nemůže být poskytována ochrana.“ (Furek, Rothanzl, Jirovec, C.H.Beck, 2016, s. 1006-1007).
- 26 Nad rámec řečeného nadřízený orgán rovněž pro úplnost připomíná, že ani ve chvíli, kdy žadatelé od některého povinného subjektu obdrží dotazované informace bez úhrady, nemohou automaticky očekávat, že jiný povinný subjekt nebude za jejich poskytnutí požadovat úhradu. Dle § 17 odst. 1 InfZ jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat mimo jiné úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, a povinný subjekt sám rozhoduje o tom, zda využije tohoto svého oprávnění dle InfZ a bude úhradu požadovat, či nikoli. Jak konstatoval Městský soud v Praze, za nezákonný nelze považovat ani takový postup, kdy povinný subjekt usoudí, že dříve bezplatné poskytování těžé informace již pro něj není přijatelné (např. při opakovaném podávání totožných žádostí či právě s ohledem na potřebu mimořádně rozsáhlého vyhledávání) (srov. rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 5 Ca 353/2006-50).
- 27 Z uvedeného vyplývá závěr nadřízeného orgánu, že žadatelova **stížnost není důvodná**.

III.

Závěr

- 28 Nadřízený orgán tedy uzavírá, že z výzvy orgánu prvního stupně vyplývá, že při stanovení výše úhrady vycházel z provedeného kvalifikovaného odhadu práce, kterou bude třeba vynaložit

v souvislosti s žádostí žadatele o poskytnutí informací. Nadřízený orgán se proto s postupem orgánu prvního stupně, stejně jako se způsobem stanovení výše úhrady, ztotožňuje a potvrzuje je.

- 29 Vzhledem k tomu, že orgán prvního stupně ve výzvě dostatečně svůj požadavek na zaplacení úhrady zdůvodnil, rozhodl nadřízený orgán, že žadatelova **stížnost není důvodná**.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Mgr. et Mgr. Jacek Morávek
vedoucí oddělení styku s veřejností
Ministerstva spravedlnosti ČR

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník:

- 1) [redacted], [redacted], [redacted]
2) Městský soud v Praze, Slezská 9, 120 00 Praha 2

Mgr. Jacek Morávek

Elektronicky podepsáno: 04.02.2025 12:49:03
T=Vedoucí oddělení, SERIALNUMBER=P872299, G=Jacek,
SN=Morávek, CN=Mgr. Jacek Morávek, OU=02559, OU=Oddělení
styku s veřejností, O=Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti,
OID.2.5.4.97=NTRCZ-00025429, C=CZ

